

Published on www.bilvavi.net

[Home](#) > נושאים בפרשה_023_ויקרא.תשעה

נושאים בפרשה_023_ויקרא.תשעה

חיבה

"ויקרא אל משה וידבר אליו מאהל מועד". פרש"י, "לכל דברות ולכל אמירות ולכל צווים קדמה קריאה לשון "חבה", לשון שמלאכי השרת משתמשים בו, שנאמר "וקרא זה אל זה".

ככל דבר בבריאה שברא בורא עולם זה לעומת זה עשה אלקים. וכן לשון חיבה, מחד הוא לשון של חיבה ורעות, ומאידך הוא לשון של חובה, פטור וחיוב. וכאשר האדם דבק ברע הוא דבק בחיוב - עונש. וזה שכתוב (בראשית ג, י) ויאמר, את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואחבא". "ואחבא" לשון חיוב, שע"י שדבק ברע נעשה חיוב ולפיכך נתחבא בחובה עצמה, שהיא כיסוי והעלם. וזה שכתוב (שם ג, כב) "ויגרש את האדם, וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים, ואת להט החרב המתהפכת לשמור את דרך עץ החיים". "חרב", חובה שנתקלה והפכה לחיוב חרב - חב - רע. שע"י דבקות בעץ הדעת רע נעשה חב - רע. וזה שורש המושג בחירה שנתנה לכל ובראשם אדה"ר אם לאכול מעץ הדעת אם לאו. בחר - חב - רע, או חיבה - רעות. וכאשר בוחר ברע הוא בבחינת נחש פורץ גדרו של עולם, בוחר ב"רחב" - רע - חיוב. ולפיכך כאשר בוחר בטוב נתהפך לברח, שבורח מן הרע וזה שכתוב (שם יד, טו) במעשה דאברהם ולוט, "ויחלק עליהם לילה והוא ועבדיו, ויכם וירדפם עד חובה" ופרש"י מתנחומא, "אין מקום ששמו חובה, אלא דן קורא חובה עם שם ע"ז שעתידה להיות שם". זהו דן לשון דין שורש החובה, שרדף עד חובה דקלקול להופכו לחיבה. וזה שכתוב (שם כב, ג) באברהם, "וישכם אברהם בבקר, ויחבש את חמרו". ובבראשית רבה (נה ע"א) ומובא ברש"י, ארשב"י, "אהבה מקלקלת את השורה". וזהו ויחבש לשון חב - חיבה שעשה "הוא בעצמו ולא לאחד מעבדיו" (לשון רש"י) שזהו הפיכת חיוב לחיבה גילוי פנימיות החיוב. שזהו מדת אהבה של אברהם לגלות שפנימיות החיוב הוא חיבה.

ושלמות תיקון זה אצל אברהם מתגלה, בזמן שאצל כל אדם נאמר, "כי המות יפריד" בחינת טבח - מיתה. וכן חבט [גם הוא לשון מיתה, עי' ב"ק נ' ע"ב, ותרגום יונתן במדבר כה ח]. וכן חבט [לשון חילוק] - חב - חצי. אולם לעומת זה אצל האבות הקדושים בכלל ואצל אברהם ושרה בפרט, קבורתם "בחברון", לשון חיבור, כפולה בזוגות, חיבור. ויתר על כן כמ"ש בגמרא (ב"ב נח ע"א) במעשה של רבי בנאה מציין מערתא, שראה את אברהם ושרה מחובקים זה עם זה. חיבוק לשון חיבה. היפך לשון "ויאבק", חיבוק של מלחמה. וכן הוא הגילוי אצל יעקב אבינו המחבר את אברהם ויצחק, חוט המשולש לא במהרה ינתק, שנאמר בו "יעקב חבל נחלתו". ומצד הקלקול חבל לשון חבלה, שהחובל בחבירו "חיוב" חמשה דברים. ומאידך אצל יעקב אבינו זהו חבל דתיקון חבל העשוי מחוטים ונעשה עב. ויתר על כן מחבר עליון ותחתון שזהו שלמות החיבה. ולכך תינוק הנולד יונק חלב מאמו, חלב, חיבה - ל. כי הוא מחובר לשורשו חיבור של תחתון לעליון, תחתון הוא הולד, מחובר לעליון היא אמו. וזה מתחלה ע"י חוט הטבור, בחינת חבל הנ"ל, ואח"כ ע"י חלב, כנ"ל. ובקלקול זהו חלבנה דקטרת (שמות לב, לב) שריחה רע ואינה ראויה לצירוף, ואעפ"כ מצורפת לקטרת, ונהפך למדרגת חלב, חיבה.

ובנפתלי מצינו לשון חיבור דתיקון צמיד פתיל [בראשית ל' ח': ותאמר רחל נפתולי אלהים נפתלתי עם אחתי גם יכלתי ותקרא שמו נפתלי. ופרש"י צמיד פתיל, חבורים, מאת המקום נתחברתי עם אחותי לזכות לבנים]. לעומת זאת בצאצאי נפתלי יש את נחבי - לשון חובה.

ושלמות התיקון במשכן שהוא גילוי חיבה לישראל בכרובים. ובכלים מצינו גילוי חיבה בשלחן עליו נאמר "ראו חיבתכם לפני המקום" [עי' יומא כא ב]. והמשכן נעשה בחכמה (שמות לה, לא) 'ואמלא אותו בחכמה' וגו'. חכמה - מחשבה משרש 'חשב'

לשון חב - ש, חיבה. ויתר על כן בחשב האפוד. ולפיכך המשכן כולו חיבור נקרא "מחברת", ע"י "בריה", חיבור. וכן מזבח - מז-חב, לשון מזין ומחבב, כדאיתא בש"ס (כתובות י:). אמר רבי אלעזר מזבח מזיח "ומזין מחבב" מכפר. וחיבה זו נודעת אף לגרים שעל שם כן נקרא יתרו חובב.

[להלן רשימת תיבות אותם רשם מו"ר שליט"א בשולי הגליון כהכנה לכתיבת המאמר: חלב, חשב, בדלח, חרב, מזבח, חבר חברון, חבש, טבח, חבר, בריח, חגב - גבח, בטח מבטיח, נחבי בן ופסי - נפתלי. חצב, חבט]

- 1] [ויקרא](#)
- 2] [נושאים בפרשה](#)

Source: <https://bilvavi.net/shiur/ויקראתשעה023בפרשה>

Links

[1] <https://bilvavi.net/vayikra>

[2] <https://bilvavi.net/parsha.summary>